

Súd: Krajský súd Prešov
Spisová značka: 2Co/97/2011
Identifikačné číslo súdneho spisu: 8110210220
Dátum vydania rozhodnutia: 25. 06. 2012
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Mariana Muránska
ECLI: ECLI:SK:KSPO:2012:8110210220.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Prešove v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Mariany Muránskej a sudcov JUDr. Jozefa Angeloviča a JUDr. Márie Kupkovej v právnej veci žalobcu H. P., nar. XX.X.XXXX, bytom Z. - I. XXX, zastúpeného JUDr. Gáborom Szárazom, advokátom so sídlom v Starej Ľubovni, Garbiarska 20, proti žalovanému P. E., nar. XX.X.XXXX, bytom H., E. J. XXXX/XX, prechodne bytom Z. - I. 327, o náhradu škody s prísl., o odvolaní žalobcu proti rozsudku Okresného súdu Prešov zo dňa 25.5.2011 č.k. 29 C 89/2010-203 takto

rozhodol:

P o t v r d z u j e rozsudok.

Nepriznáva účastníkom náhradu trov odvolacieho konania.

o d ô v o d n e n i e :

Napadnutým rozsudkom súd prvého stupňa žalobu zamietol a žalobcovi uložil povinnosť zaplatiť žalovanému trovy konania vo výške 19,80 Eur do 3 dní od právoplatnosti rozsudku.

Vykonaným dokazovaním súd prvého stupňa zistil, že žalobca dňa 13.5.2008 utrpel zranenie - pomliaždenie chrbta oboch nôh a podvrtnutie ľavého kolena, pričom podľa podaného znaleckého posudku k zraneniu žalobcu mohlo dôjsť mechanizmom ním popísaným a teda dopadom betónovej kocky na chrbát nôh. Vykonané dokazovanie však podľa súdu prvého stupňa neodôvodňuje záver, že zranenia, ktoré žalobca v daný deň utrpel, boli spôsobené protiprávnym úkonom žalovaného, a to predovšetkým s ohľadom na závery trestného konania, ktoré bolo vedené proti žalobcovi na Okresnom súde v Starej Ľubovni pod sp. zn. 1 T 144/2009. V tomto konaní nebol preukázaný žiaden útok žalovaného voči žalobcovi, ktorý sa mal uskutočniť dňa 13.5.2008 v čase od 15.30 hod. do 15.40 hod. Tento útok mal byť preukázaný spôsobenými zraneniami žalobcu, ktoré spočívali v pomliaždení chrbta oboch nôh, ako aj v podvrtnutí ľavého kolena, ktoré však boli prvýkrát zdokumentované až v zázname o zhodnotení zdravotného stavu v čase príchodu lekárskej služby lekárskej pomoci o 20.58 hodine. Tvrdenie žalobcu, že zranenia mu boli spôsobené poškodením v čase od 15.30 do 15.45 hod. sú v rozpore s jeho tvrdeniami oznámenými na OO PZ Ľubotín o 16.45 hodine o jeho napadnutí žalovaným. Tieto skutočnosti potvrdili aj službukonajúci príslušníci policajného zboru H. P. a D. W., ktorí zároveň potvrdili, že žalobca nejavil žiadne známky zranení. Aj svedkovia vypočutí v spomínanom trestnom konaní vo svojich výpovediach potvrdili iba útok žalobcu voči žalovanému hodením kameňa so slovnými vyhrážkami zabitia, pričom nevideli žiaden slovný alebo fyzický útok žalovaného voči žalobcovi. Súd prvého stupňa vyhodnocoval aj výpoveď svedkyne I. R., sestry žalobcu C. C., vypočutých v prípravnom konaní, ako nehodnoverné. Bolo vyvrátené tvrdenie svedkyne, že privolaní príslušníci OO PZ odmietli

privolať rýchlu lekársku pomoc pre žalobcu k zraneniam údajne spôsobeným žalovaným, keďže podľa záznamu o oznámení žalobcu o jeho napadnutí žalovaným tento uviedol, že zranenia neutrpel, nejavil žiadne známky zranení a odmietol privolanie lekárskej pomoci. Pokiaľ ide o svedka C., tento vypovedal v trestnom konaní až rok po skutku, dovtedy nebola o jeho osobe žiadna zmienka. Súd prvého stupňa tak dospel k záveru, že zranenia, ktoré žalobca utrpel, neboli spôsobené protiprávnym konaním žalovaného a z dôvodu nepreukázania vzniku škody na zdraví žalobcu protiprávnym úkonom žalovaného žalobu ako nedôvodnú zamietol. O trovách konania účastníkov rozhodol prvostupňový súd podľa § 142 ods. 1 O.s.p.

Proti tomuto rozsudku podal v zákonom stanovenej lehote odvolanie žalobca, ktorý ho navrhol zrušiť a vrátiť vec na ďalšie konanie súdu prvého stupňa, alternatívne navrhol rozsudok zmeniť tak, aby žalobe bolo v celom rozsahu vyhovené. Žalobca nesúhlasí s rozhodnutím prvostupňového súdu a tvrdí, že podal podnet na Okresnú prokuratúru v Starej Ľubovni na začatie trestného stíhania pre podozrenie zo spáchania prečinu ublíženia na zdraví a prečinu nebezpečného vyhrážania. Následne vyšetrovateľ Obvodného oddelenia PZ Ľubotín predmetnú vec odovzdal Obvodnému úradu Stará Ľubovňa na prejednanie priestupku, nakoľko nebol dôvod na začatie trestného stíhania, alebo na postup podľa § 197 ods. 2 Trestného poriadku. Vtedy bolo konštatované, že bolo preukázané, že konaním žalovaného nebola naplnená skutková podstata prečinu ublíženia na zdraví a prečinu nebezpečného vyhrážania, ale že výsledky skráteného vyšetrovania preukazujú, že ide o priestupok proti občianskemu spolunažívaniu, nakoľko bolo žalobcovi spôsobené ľahké zranenie, kde práceneschopnosť vystavená nebola, lebo išlo o dôchodcu, ale v prípade vystavenia by práceneschopnosť bola kratšia ako 7 dní. Skutočnosť, že k zraneniu žalobcu došlo, potvrdil aj prokurátor Okresnej prokuratúry v Starej Ľubovni v uznesení z 21.11.2008. Nakoniec skutočnosť, že k zraneniam žalobcu v dôsledku protiprávneho konania žalovaného došlo, bola preukázaná aj znaleckým posudkom vypracovaným v trestnej veci vedenej na Obvodnom oddelení PZ Ľubotín pod ČVS: ORP-235/LU-SL-2008. Znalec v tomto posudku uviedol, že k zraneniu žalobcu mohlo dôjsť takým spôsobom, ako ho on popisuje. V zmysle týchto skutočností je podľa žalobcu zrejmé, že zo strany žalovaného došlo k ublíženiu na zdraví žalobcu, ale liečenie žalobcu zo zranení bolo 7 dní a z toho dôvodu nebola naplnená skutková podstata prečinu ublíženia na zdraví. Preto aj Obvodný úrad v Starej Ľubovni priestupkovú vec odložil, čo však neznamená, že u žalobcu nedošlo v dôsledku konania žalovaného ku škode na zdraví. Nesúhlasí tiež s rozhodnutím súdu prvého stupňa o trovách konania, ktoré priznal žalovanému ako náhradu cestovného a to z miesta jeho súčasného prechodného pobytu do Prešova a späť. Žalovaný má trvalý pobyt v H. a žalobca tvrdí, že v uvedené dni, či deň pred pojednávaniami bol žalovaný v mieste svojho trvalého pobytu a nie v Z. - I.. Žalovaný je občanom nad 70 rokov a teda hromadnou dopravou sa mohol dopraviť na pojednávanie z Z. - I. do H. a späť za znížené cestovné. Preto v zmysle týchto dôvodov navrhol žalobca podanému odvolaniu vyhovieť.

Žalovaný sa k podanému odvolaniu nevyjadril.

Odvolací súd preskúmal napadnutý rozsudok v zmysle zásad vyjadrených v § 212 ods. 1,2 O.s.p. spolu s konaním, ktoré jeho vydaniu predchádzalo, vec prejednal bez nariadenia pojednávania (§ 214 ods. 2 O.s.p.) a zistil, že odvolanie nie je dôvodné. Je potrebné konštatovať, že súd prvého stupňa vo veci dostatočne zistil skutkový stav, vec správne právne posúdil, o veci následne správne rozhodol a skutkové zistenia prvostupňového súdu majú oporu vo vykonanom dokazovaní.

Podľa § 420 ods. 1 Občianskeho zákonníka, každý zodpovedá za škodu, ktorú spôsobil porušením právnej povinnosti.

Podľa § 420 ods. 2 Občianskeho zákonníka, škoda je spôsobená právnickou osobou alebo fyzickou osobou, keď bola spôsobená pri ich činnosti tými, ktorých na túto činnosť použili. Tieto osoby samé za

škodu takto spôsobenú podľa tohto zákona nezodpovedajú; ich zodpovednosť podľa pracovno-právnych predpisov nie je tým dotknutá.

Podľa § 420 ods. 3 Občianskeho zákonníka, zodpovednosti sa zbaví ten, kto preukáže, že škodu nezavinil.

Podľa § 444 Občianskeho zákonníka, pri škode na zdraví sa jednorazove odškodňujú bolesti poškodeného a sťaženie jeho spoločenského uplatnenia.

Zodpovednosť všetkých účastníkov občianskoprávných vzťahov a teda aj fyzických a právnických osôb je upravená v citovanom ustanovení § 420 Občianskeho zákonníka. Vo všeobecnosti možno konštatovať, že základnými predpokladmi vzniku zodpovednosti za škodu sú porušenie právnej povinnosti, existencia škody, príčinná súvislosť medzi porušením právnej povinnosti a škodou a zavinené konanie zodpovedného subjektu. Príčinná súvislosť predstavuje jednu zo zákonných požiadaviek vzniku zodpovednosti za škodu a znamená, že medzi protiprávnym úkonom škodcu a vzniknutou škodou musí byť daný vzťah príčiny a následku. Existencia príčinnej súvislosti musí byť vždy bezpečne preukázaná a nemožno ju len predpokladať.

Z vykonaného dokazovania v danom prípade vyplynulo, že dňa 13.5.2008 žalobca utrpel zranenie spočívajúce v pomliaždení chrbta oboch nôh a podvrtnutie ľavého kolena. Ako však správne konštatuje aj súd prvého stupňa, vykonané dokazovanie neodôvodňuje záver, že zranenia, ktoré žalobca utrpel boli spôsobené protiprávnym konaním žalovaného. Znalec MUDr. W. U. v znaleckom posudku č. 63/2008 pripúšťa vznik zranení žalobcu mechanizmom ním popísaným a teda dopadom betónovej kocky na chrbát nôh. Uvedené však bez ďalšieho neznamená, že toto poškodenie zdravia žalobcu spôsobil ním tvrdený útok zo strany žalovaného.

V tomto smere je nutné poukázať na výsledky trestného konania vedeného proti žalobcovi na Okresnom súde Stará Ľubovňa pod sp. zn. 1 T 144/2009, ktorého závery nepotvrdili existenciu fyzického útoku žalovaného voči žalobcovi. Pre prejednávanú vec sú právne významné zistenia, že tvrdený útok zo strany žalovaného bol po prvýkrát zdokumentovaný až v zázname o zhodnotení zdravotného stavu v čase príchodu lekárskej služby lekárskej pomoci o 20.58 hodine. Vyjadrenia žalobcu, že zranenia mu boli spôsobené útokom v čase od 15.30 do 15.40 hod. sú v rozpore s jeho tvrdeniami, ktoré oznámil OO PZ SR Ľubotín o 16.45 hodine, kde uvádzal napadnutie žalovaným v tom zmysle, že menovaný mu mal hodiť na špičky chodidiel kameň, avšak žiadne zranenie mu nespôsobil. Tieto skutočnosti jednoznačne potvrdili aj príslušníci policajného zboru privolaní k zásahu H. P. a D. W., ktorí tiež uviedli, že žalobca nejavil žiadne známky zranení, jeho chôdza bola normálna a bez známok krívania. Zároveň vo vzťahu k účastníkom nezainteresovaní svedkovia potvrdzovali iba útok žalobcu voči žalovanému hodením kameňa so slovnými vyhrážkami a nevideli žiaden slovný alebo fyzický útok žalovaného voči žalobcovi.

So zreteľom na všetky tieto zistenia súd prvého stupňa správne žalobu ako nedôvodnú zamietol. Podobne správnym spôsobom rozhodol aj o trovách prvostupňového konania, ktoré pozostávajú z náhrady cestovných nákladov žalovaného v súvislosti s jeho účasťou na jednotlivých pojednávaniach. Poukazujúc na uvedené odvolací súd rozsudok potvrdil postupom podľa § 219 O.s.p.

O trovách odvolacieho konania bolo rozhodnuté podľa § 224 ods. 1 O.s.p. v spojení s § 142 ods. 1 O.s.p. Žalobca vzhľadom na výsledok odvolacieho konania nemá právo na náhradu trov a žalovanému v tomto štádiu konania trovy nevznikli.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku odvolanie nie je prípustné.